

Trávníček v množném čísle

Jiří Poláček

Když někde padne příjmení Trávníček, leckomu vytane na mysli jazykovědec František Trávníček. Někdo si možná vzpomene na někdejšího primária Janáčkova kvarteta Jiřího Trávníčka či na herce Pavla Trávníčka, leč ve světě literatury je oním Trávníčkem literární teoretik, historik a kritik Jiří Trávníček.

Uvedené příjmení není nijak vzácné: jeho nositelů je u nás zhruba dva tisíce dvě stě. A tak není divu, že se mezi nimi vyskytuje řada autorů různých knižních děl. Jejich rodná jména jsou Petr, Pavel, Dušan, Zdeněk, Jiří, Jaroslav, Ivan, Luboš nebo František, ale též Tomáš, Stanislav, Václav, Jakub, Miroslav či Vladislav, ba i Jan Evangelista! Rozličné publikace napsaly rovněž ženy s příjmením Trávníčková. Jeho nositelky se jmenují například Jana, Dana, Zdeňka, Milena, Ivana, Magda, Marie, Zuzana, Ariana a Eliana.

Pokud by Jiří Trávníček stanul v čele České čtenářské republiky, z těchto lidí by hravě sestavil celou vládu. Mohl by jim nabídnout vedení ministerstev pro místní rozvoj čtenářství, čtenářského prostředí, obrany čtenářství, knižního obchodu nebo čtenářského školství. Jistě by neměl problém ani s obsazením míst ministrů poezie, prózy a dramatu, literární vědy a kritiky, literatury faktu, literárních cen, knižních ilustrací a autorských práv. Ostatně jistý Josef Trávníček byl svého času ministrem obchodu, takže je na čem stavět.

Jiní odborně zdatní Trávníčkové by se mohli stát rektory Masarykovy čtenářské univerzity, Vysokého učení čtenářského a Ottovy nakladatelské akademie, jakož i řediteli Výzkumného ústavu čtenářského či Editorického institutu Mojžíra Trávníčka. Další nositelé a nositelky řečeného příjmení by kandidovali na poslance Čtenářské sněmovny a Evropské čtenářské unie, případně se stali velvyslanci v jiných

čtenářských státech. Bylo by však třeba pohlídat, aby všechny tyto posty neobsadili členové Občanské čtenářské strany.

Je nasnadě, že mezi Trávníčky by se našel vhodný kandidát i na prezidenta čtenářské policie, která by měla dbát především na to, aby nikde nebylo překnížkováno. Kdyby někdo něco takového zavinil, měl by stanout před Nejvyšším čtenářským soudem: mohl by být potrestán odnětím svobody až na pět let, přičemž tento trest by byl zostřen tvrdým ložem z psího vína.

Jestliže by Jiří Trávníček jako nejvyšší státní činitel hledal letní sídlo, třeba by se spokojil s malým domkem v Trávníčku, malé vesničce v Podještědí. Dozajista by však u něj chtěl mít nějaký pažit. Určitě by uvítal, kdyby ho tvořily trávy jako srha říznačka, jílek vytrvalý, smilka tuhá, lipnice luční, metlice trsnatá či smělek štíhlý. Asi by se mu nezamlouval výskyt bojínku lučního, pýru plazivého, ova hluchého nebo sveřepu jalového. Ale nepochybně by byl potěšen, kdyby se v jeho trávníku objevila trávníčka obecná spolu s ptačincem trávovitým a jahodou trávnící, zato s bolševníkem obecným by udělal krátký proces.

K jeho vstupu mezi šedesátníky se mu sluší popřát, aby ještě dlouho slyšel trávu růst, kochal se jejími stébly, mohl v ní snídat a také po ní šlapat, byť tráva se z takového šlapání moc neraduje; básník Oldřich Mikulášek o tom věděl své...